

کلام مسیحی

○ کلام مسیحی

○ توماس میشل

○ ترجمه حسین توفیقی

○ مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب

مؤلف می‌گوید: این «عزت» با گذشت زمان، نخست از جانب یهود و سپس از جانب امپراطوری روم به «دشمنی» مبدل گشت.

۲- دوران رنج و ستم:

مؤلف در این مبحث به اعتقاد اولیه مسیحیان مبنی بر بازگشت سریع و باشکوه مسیح اشاره می‌کند و به نحوه برپایی کلیساها و فعالیت اسقفان، کشیشان و شمامسان می‌پردازد و موضع دولت روم را در مقابل کلیسا و مؤمنان که بعضًا مسالمت‌آمیز و بعضًا آزاردهنده بود بیان می‌دارد. در ادامه مؤلف به قدرت پیدا کردن تدریجی برخی از مراکز مسیحی اشاره می‌کند و در عین حال می‌گوید: با آنکه بیشتر مسیحیان با گذشت زمان دانستند که بازگشت مسیح نزدیک نیست، ولی اقلیتی از آنها همچنان بر این عقیده باقی ماندند...

۳- نزاع در باب طبیعت مسیح و شوراهای نخستین:
برخی از مسیحیان نخستین تأثیر اندیشه‌های غنوصی (ناستیک) انسان بودن عیسی را انکار کردند و غنوصیان وی را فرشته‌ای می‌دانستند که معرفت اسرار آمیزی از خدا برای بشر اورده است. همچنین گروهی به نام

فصل سوم: جامعه مسیحی و تحول آن

۱- کلیسا در عصر رسولان :

جامعه مسیحیت که در توصیف آن در کتاب عهد جدید آمده، «کلیسای رسولان» نامیده می‌شود و مقصود از آن جامعه رسولان و نسلهای نخستین مسیحیت است. این جامعه از نظر زمانی، تقریباً فاصله سالهای ۳۰ تا ۱۰۰، یعنی از عید گلریزان (بنجاهه، پنطیکاست) تا تدوین آخرین بخش کتاب مقدس را فرا می‌گیرد. شیوه زندگی جامعه مسیحیان نخستین در کتاب اعمال رسولان به شرح ذیل آمده است.

«[نازه مسیحیان] در تعظیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت می‌نمودند. همه خلق ترسیدند و معجزات و علامات بسیار از دست رسولان صادر می‌گشت. همه ایمانداران با هم می‌زیستند و در همه چیز شریک می‌بودند و املاک و اموال خود را فروخته، آنها را به هر کس به قدر احتیاجش تقسیم می‌کردند. هر روز در هیکل به یک دل پیوسته می‌بودند و درخانه‌ها نان را پاره می‌کردند و خوارک به خوشی و ساده دلی می‌خوردند و خدا را حمد می‌گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می‌گشتد.»

الهیات عقلی کوشش است برای مشخص کردن اندازه معرفتی که تنها با عقل می‌توان درباره خدا کسب کرد. با آنکه این رشته را معمولاً جزو الهیات قرار می‌دهند. در واقع رشته مذکور بخشی از علوم فلسفی است. این علم می‌کوشد تا آن بخش از معرفت خدا و صفات او را که از طریق حواس، منطق و کوششهای عقل بشری ممکن و میسر است مورد شناسایی قرار دهد

علمای الهی بنیادگرا
بر این مسئله تأکید می‌کنند که ما نمی‌توانیم شناختی از خدا داشته باشیم مگر آنچه را که خود او برمابانیم می‌دانیم. بر این سازد. بر این اساس، علم الهیات به معنای دقیق آن «علم وحی» است

مورد توجه مسیحیان شرقی را می‌پذیرند...
کلیسا در قرون میانه
در روزگار قسطنطینی (م. ۳۳۷) جامعه مسیحیت از «گروهی» که مورد آزار قدرت‌های امپراتوری روم بود به کلیسای دولتی تحول یافت و حکومت آنرا به رسمیت شناخت. بر اثر این تحول، تغییر و دگرگونی بزرگی در زندگی کلیسا پدید آمد و بیشتر مردم در امپراتوری بیزانس و امپراتوری روم، به استثنای یهود، دست کم در ظاهر به مسیحیت درآمدند. هنگامی که جدایی بین شرق و غرب کامل شد هریک از آن دو منطقه مستقلًا مراسم عبادی فلسفه، الهیات و سنت خود را شکل داد...

هنگامی که در اوایل قرن هفتم میلادی دین اسلام در جزیره العرب ظهور کرد و حاکمان مسلمان اداره امور مناطق مسیحی نشین در مصر، شام، بین‌النهرین و شمال آفریقا را در دست گرفتند، مسیحیان مجبور شدند به دین اسلام با دیده احترام بینگردند و مسلمانان را یاران ایمان و هموطن، بلکه غالباً حاکم برخود قبول کنند.

در قرن‌های یازدهم تاسیزدهم، دولتهای اروپایی جنگهای صلیبی را به راه انداختند و بر اثر آن، دشمنی و نفرت نه تنها بین مسلمانان و مسیحیان، بلکه میان مسیحیان غرب اروپا و مسیحیان بیزانسی نیز ایجاد شد. این مانده است. ویرانگریها، شکنجه‌ها و کشتارهایی که مسیحیان در هجوم به قدس (۱۰۹۹) و قسطنطینیه (۱۲۰۴) از خود بروز دادند، بدترین تاثیر را هم نزد مسلمانان و هم نزد مسیحیان شرقی باقی گذاشت. آتفهایی نیز زندگی کلیسای کاتولیک را در قرون میانه به پرتگاه تابودی کشاند که شاید زشت‌ترین و تا بهنچارت‌ترین آنها «سایمونی» باشد که عبارت بود از فروش منصهای روحانی و امتیازات کلیسایی. علاوه بر این، پایپا، اسقفان و کشیشان تقریباً تمام نقشه‌های مهم کلیسایی را در انحصار خود قرار داده بودند و نقش قابل توجهی برای عامه مردم قائل نمی‌شدند و آنان را در ظلمات چهل به امور دین و ایمان رها می‌کردند.

مؤلف می‌نویسد: البته اقدامات اصلاحی نیز در کلیسای قرون میانه پدید آمد برخی از این اقدامات در عین پذیرفتن اقتدار پایپا، اصلاح مفاسدی را که چهراً کلیسا را زشت کرده بود، مدنظر داشت، ولی برخی دیگر کلیسای کاتولیک را نمی‌پذیرفت و برای پیگیری یک زندگی مسیحی بهتر و همراه با پرهیزکاری بیشتر تلاش می‌کرد. از این رو، در میان این گروه برخی اوقات افکار و عقایدی پدید می‌آمد که با ایمان سنتی کلیساهای هماهنگ نبود و موجب تکفیر آنها گردید. کلیسا و دولت دست به دست هم دادند و برای زدودن آن بدعتها، با شیوه‌های غالباً بسیار قساوت‌آمیزی با آنها جنگیدند... در سال ۱۲۳۲، دادگاههای تفتیش عقاید برای رسیدگی به بدعتها تأسیس شد و هر کس در امور دینی به گمراهی رفته بود، اگر حاضر به بازگشتن به راه راست نبود، به اعدام محکوم می‌شد.

۷. اصلاح دین:

در حالیکه بسیاری از کارگزاران کلیسا مردم را به اصلاح دین فرامی‌خوانند، جریان «بخشنامه‌ها» مانند توب صدا کرد و ایجاد شکاف در

«دوکسیستهای» (ظاهر گرایان) می‌گفتند که عیسی جسم بشری نداشت و بر صلیب نمرد بلکه فقط از نظر «ظاهر» به شکل آدمی درآمده بود. کلیساهای مسیحی در قرن بعد، تعالیم غنوصیان و ظاهرگرایان را باطل و محکوم اعلام کردند و برحقیقت انسانیت موجود در عیسی اصرار وزیدند. در ادامه مؤلف به تبیین شورای تحسین که به بررسی و رفع اختلافات اهتمام داشتند پرداخته است. این شوراهای عبارت است از الف: شورای نیقیه سال ۳۲۵ ب: شورای افسس به سال ۴۳۱ ج: شورای کالسلوس (خلقیونیه) به سال ۴۵۱

۴. نزاع در باب شکستن شماپلها (ایکونها)

عده‌ای از مسیحیان بین سالهای ۲۲۵ تا ۸۴۲ احساس کردند احترام به شماپلها [در کلیساها] کار شایسته‌ای نیست. مورخان برای این مخالفتها سه علت یافته‌اند:

الف - در برخی از جوامع مسیحی جریانهای پدید آمد که از جنبه بشری عیسی می‌کاست و این در حالی بود که طبیعت جسمانی وی با وجود شماپلها تأکید می‌شد.

ب - در شرق آناتولی بدعی مسیحی پیدا شد که تحت تاثیر مانوبت می‌گفت هر چه مادی باشد شر است و در نتیجه تصاویر اجسام بشری برای اماکن عبادت شایستگی ندارد.

ج - امپراتور احسان می‌کرد که استفاده کردن از شماپلها از ورود مسلمانان و یهودیان به مسیحیت جلوگیری می‌کند. در ادامه مولف به نزاع خونین و سرسختی که به مدت یک قرن و نیم اتفاق افتاد اشاره می‌کند. مؤلف می‌نویسد: سرانجام شورای دومی در نیقیه به سال ۷۸۷ بريا شد و اعلام کرد احترام نصاویر در صورتی جائز است که مؤمن توجه داشته باشد که وی تصویر را احترام نمی‌کند، بلکه صاحب تصویر را ارج می‌دهد و بداند که عبادت حقیقی جز برای خدای متعال نیست.

۵. جدایی شرق و غرب

حکم جدایی برانفصال بین دو بخش یا گروه از مسیحیان دلالت می‌کند و ربطی به اعتقاد ندارد. مهتمرين «جدایی» در تاریخ مسیحیت آن است که بین کلیسای قسطنطینیه و کلیسای رم پدید آمد و آن را گاهی «جدایی شرق و غرب» می‌خوانند. مؤلف معتقد است: شکی نیست که بیشتر جداییها برای اسباب و علل سیاسی پیش می‌آمد ولی بک عنصر اعتقادی در جدایی اخیر (سال ۱۰۵۴) وجود داشت، مبنی بر استفاده از «عبارت» (و از پسر) در قانون ایمان: کاتولیکها (همچنین پرووتستانها) برای اظهار ایمان خود به صدور روح القدس از خدای پدر و عیسی پسر که با هم عمل کرده‌اند، عبارت مذکور را به کار می‌برند، در صورتیکه ارتودکسها به عبارت اصلی قانون ایمان بسنده می‌کنند و عبارت (و از پسر) را به آن نمی‌افزایند. به عقیده ارتودکسها روح القدس فقط از خدای پدر صادر شده است. مؤلف می‌نویسد: با اینکه مساله مذکور پیوسته در دورانهای پیش مورد بحث شدیدی بین مسیحیان شرقی و غربی بوده، ولی در حقیقت نمی‌تواند علت مهمی برای اختلاف باشد و مسیحیان غربی عبادت سنتی

آفتهایی نیز زندگی کلیسای کاتولیک را در قرون میانه به پرتوگاه نابودی کشاند که شاید زشت ترین و نابهنجارترین آنها «سایمونی» باشد که عبارت بود از فروش منصبهای روحانی و امتیازات کلیسایی

انگیزه اصلاحی خود، عناصر مهمی از ایمان مسیحی را به فراموشی سپرده‌اند. بر اثر این اندیشه، نهضتی پدید آمد که برای اصلاح کلیسای کاتولیک «از درون» می‌کوشید. این نهضت «اصلاح مقابل» نامیده شد...

ج: کلیسای ارتودوکس و اصلاح:

در قرن شانزدهم، ارتودوکسها لازم دیدند که موضع خود را نسبت به مسائل مورد نزاع کاتولیکها و پروتستانها بیان کنند.... در سالهای ۱۶۴۳ و ۱۶۷۲ کلیساهای ارتودوکس دو متن قانون ایمان را پذیرفتند که پطرس موکلا، سراسقف کیسیف و دوسیاوس، پاتریک شهر قدس اعلام کرده بودند. مسائل زیر در آن دو متن مطرح شده است. ابطال پیشنهادی پروتستان، تایید عقیده ارتودوکسی در رابطه بین سنت کلیسا و کتاب مقدس، احترام قبیسان و تصاویر مذهبی، تعداد اسرار (آینهای کلیسا) و معنای آنها و نجات از راه ایمان و عمل...

۸. شورای واتیکانی دوم (۱۹۶۲-۱۹۶۵)

آخرین شورای جهانی کلیسا به دعوت پاپ ژان بیست و سوم تشکیل شد و هدف از آن نوسازی کلیسای کاتولیک به مقتضای نیازهای عصر جدید بود. در این شورا اسقفانی از تمام مناطق جهان شرکت کردند. همچنین مراقبانی از کلیساهای ارتودوکس و پروتستان و میهمانانی از اسلام، یهودیت و ادیان دیگر حضور داشتند. شورای واتیکانی مذکور شانزده سند منتشر کرد که هدف از آنها نوسازی همه مظاهر ایمان و رفتارهای دینی بود. مهمترین تعالیم شورا به شرح ذیل است:

۱- منزلت ممتاز کتاب مقدس در ایمان کلیسا؛

۲- روحانی قلمداد شدن همه مسیحیان؛

۳- تعهد به پیغیری تلاش برای وحدت مسیحیت (عمل جهانی)

۴- تعهد جدی به مبارزه برای برقراری عدالت، صلح و حقوق بشر؛

۵- برگزاری مراسم عبادت به زبان محلی؛

۶- وجود نجات الهی برای پیروان ادیان دیگر؛ ...

عنوان یکی از سندهایی که شورا منتشر کرده، چنین است: «اظهارنظر پیرامون رابطه کلیسا با ادیان غیرمسیحی» بخش مخصوص به اسلام در سند یاد شده، نخستین نتیجه منبع کلیسایی است که در آن موضوع مسلمانان به طور رسمی بررسی می‌شود. خلاصه‌ای از این بخش به شرح ذیل است:

- مسیحیان باید به مسلمانان با دیده احترام بنگرند و آنان را ارج نهند.
- مسلمانان و مسیحیان خدای واحدی را می‌پرستند که آفریدگار آسمان و زمین، توانا و مهربان است و با پسر سخن گفته است.
- مسلمانان و مسیحیان به طور یکسان می‌کوشند که تعلیم فرمانهای او باشند.

- هر دو گروه ایمان خود را به ایمان ابراهیم استناد می‌دهند.

- مسلمانان به عیسیٰ به عنوان یک پیامبر تعظیم می‌کنند و مریم باکره را گرامی می‌دارند.

- مسلمانان و مسیحیان در انتظار روز داوری و رستاخیز مردگان هستند.

کلیسای غربی را قطعی نمود. قضیه از این قرار بود که شماری از اعطان پرشور منافق مختلف اروپا را زیرپا گذاشتند و در همه جا اعلام کردند که هر مومنی می‌تواند با پرداخت مقداری بول به کلیسا خود را از مجازات باخرید کند و نجات دهد. در این هنگام مارتین لوثر (م ۱۵۴۶) قیام کرد... لوثر در صدد بود کلیسا را طبق تعالیم اصلی کتاب مقدس اصلاح کند (و به این دلیل نهضت وی «اصلاح انگلی» نامیده شد). دیری نپایید که با اختلاف پیدا کردن پیروان لوثر در برخی از امور مربوط به ایمان و چند دستگی آنان، حرکت اصلاح از هم پاشید و برخی از ایشان کلیساهای ویژه‌ای تأسیس کردند.

ب: اصلاح کاتولیکی مقابل

کلیسای کاتولیک از روی ناچاری به وارد بودن تعدادی از اتهامات مطرح شده توسط مصلحان اعتراف کرد و بسیاری از پیروان آن کلیسا گفتند که تخلفات مورد اعتراف مصلحان یک واقعیت است و باید بی‌درنگ آنها را از میان برداشت. از سوی دیگر، کاتولیکها مشاهده کردند که مصلحان، بر اثر

فلسفه دین از زمان روشنگری آلمانها در قرن هجدهم به عنوان رشته‌ای مستقل از رشته‌های مطالعات فلسفی جلوه‌گری کرد. این فن مظاہری از زندگی بشر را که به مقوله «دین» و «تجربه دینی» مربوط می‌شود، بررسی می‌کند و به بحث درباره گوهر دین، محتوا و ریشه‌های آن، ارزش و نقش دین در تجربه انسان و تبیین حقیقت می‌پردازد

مسیحیان نخستین با

فلسفه برخوردار
احتیاط‌آمیز داشتند و در
برخی اوقات آن را کاملاً
مردود می‌شمردند. علت
این امر آن بود که از
دیدگاه ایشان، فلسفه با
دیانت بت پرستی
یونانیان برابر بود و
فلسفه را فقط نوعی بیان

فکری از جهان بینی
بت پرستی می‌دانستند.
براین اساس، آنان
احساس می‌گردند که
آموختن علوم فلسفی
یونان که در جهت

مخالفت ایمان به خدای
واحد قرار گرفته است،
برای آنان روا نیست...

الف - الهیات کتاب مقدس:
نویسنده‌گان کتاب مقدس تفکر الهی خود را به گونه‌ای نظام یافته بیان نکرده‌اند و برای دست یافتن به اندیشه آنان باید متن کتاب را کاملاً بررسی کرد، ساختار و شیوه ادبی آن را در موارد مختلف سنجید. به پیگیری انگیزه‌های نکارنده و اهداف وی پرداخت. و به کمک آنها، گرایش تعالیم وی را شناسایی کرد. این فرایند را «الهیات کتاب مقدس» می‌نامند.

ب - الهیات نظام یافته (یا نظری):
این علم به کوشش برای فهم همه حقایق در پرتو تعالیم مسیحیت اطلاق می‌شود و بر فلسفه که برای درک عقلی طبیعت جهان می‌کوشد استوار است.

ج - تاریخ عقاید (الهیات تاریخی)

این بخش از الهیات چگونگی دریافت مسیحیان از دین خود در طول تاریخ را بررسی می‌کند. مطالعات این بخش مشتمل بر مسائل زیر است:
تعالیم پاپها؛ شوراهای جهانی؛ جمله‌های عقیدتی در کلیسا؛ نقش فردی دانشمندان الهی و عارفان؛ نهضتهای گوناگونی که برای نوسازی دین کوشیده‌اند و پس از آن رشد یافته یا در ایمان مسیحی تجدیدنظر کرده‌اند؛ تعالیم پاتریکها، اسقفها و شوراهای محلی.

د - الهیات پدران:
دوره‌ای از تاریخ کلیسا که پدران نخستین کلیسا در آن می‌زیسته و فعالیت می‌کردند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این دوره از قرن دوم آغاز می‌شود و به قرن ششم پایان می‌یابد و مطالعات مربوط به آن دوره را الهیات پدران می‌نامند. پدران در کلیسای قدیم متفکران و دانشمندانی در الهیات بودند که نهضیری بر کتاب مقدس نوشته‌اند، از اعتقاد مسیحی در مقابل بدععت گذاران دفاع کردند، امور مربوط به ایمان و شرایط آن را شرح دادند. حوادث و ماجولات زمان خویش را ثابت نمودند و به انتقال تعالیم مسیحی به یهودیان و بت‌پرستان عصر خود پرداختند.

ه - الهیات عقلی و فلسفه دین:

الهیات عقلی کوششی است برای مشخص کردن اندازه معرفتی که تنها با عقل می‌توان درباره خدا کسب کرد. با آنکه این رشته را معمولاً جزو الهیات قرار می‌دهند، در واقع رشته مذکور بخشی از علوم فلسفی است. این علم می‌کوشد تا آن بخش از معرفت خدا و صفات او را که از طریق حواس، منطق و کوششهای عقل بشری ممکن و میسر است مورد شناسایی قرار دهد.

فلسفه دین از زمان روشنگری آلمانها در قرن هجدهم به عنوان رشته‌ای مستقل از رشته‌های مطالعات فلسفی جلوه‌گری کرد. این فن مظاہری از زندگی بشر را که به مقوله «دین» و «تجربه دینی» مربوط می‌شود، بررسی می‌کند و به بحث درباره گوهر دین، محتوا و ریشه‌های آن،

- مسلمانان زندگی مبتنی بر اخلاق را ارج می‌نهند.

- مسلمانان خدا را می‌پرستند، به ویژه از طریق نماز، روزه و اتفاق.
اظهار نظر شورای واتیکانی دوم پیرامون اسلام چنین خاتمه می‌یابد:
از آنجا که در طول قرنها گذشته در گیریها و دشمنیهای زیادی بین مسیحیان و مسلمانان پدید آمده است، شورا مؤکدا از همگان می‌خواهد که گذشته را به فراموشی بسپارند و صمیمانه به تفاهم گرایش پیدا کنند و با یکدیگر برای حفظ و تقویت صلح، آزادی، عدالت اجتماعی و ارزش‌های اخلاقی به سود همه افراد بشر بکوشند.

مؤلف ادامه می‌دهد: در سال ۱۹۶۵، پاپ پل ششم در واتیکان دبیرخانه گفتگوی ایدیان را تاسیس کرد و پس از آن کمیته‌ای را برای گفتگو با مسلمانان به آن افزود که از اهداف آن تقویت احترام متقابل و ایجاد تفاهم میان مسیحیان و مسلمانان از طریق سخنرانیهای علمی، مطالعات و طرحهای مشترک در زمینه امور اجتماعی و جریانات مربوطه به توسعه و اخلاق است.

۹. نهضت جهانی:

مؤلف می‌نویسد: این حرکت یک نهضت مسیحی است که برای بازگرداندن وحدت بین کلیساها به گونه‌ای که مسیح میان شاگردان خود دوست می‌داشت، می‌کوشد. در طول تاریخ مسیحیت، انسانهایی وجود داشته‌اند که از پدید آمدن انشعاب در جمع مومنان رنج برده و برای بازگرداندن یکپارچگی به کلیسا تلاش کردند. این تلاشها با تولد نهضت جهانی در قرن بیستم قوت و قدرت بیشتری پیدا کرد، نهضت جهانی، همان گونه که از نام آن بر می‌آید، وحدت کلیساها در سراسر عالم را هدف خود انتخاب کرده است...

درآمدی بر الهیات و فلسفه و عرفان:

۱- علم الهیات

علمای الهی بینادگرا بر این مسئله تأکید می‌کنند که ما نمی‌توانیم شناختی از خدا داشته باشیم مگر آنچه را که خود او برماء مشکوف سازد. بر این اساس، علم الهیات به معنای دقیق آن «علم وحی» است. الهیات نزد مسیحیان، زمینه‌هایی از مطالعات دینی را شامل می‌شود که از «علم کلام» در سنت اسلامی گسترده‌تر است. شاید علم الهیات مسیحی با مباحث علم فقه اسلامی تناسب بیشتری داشته باشد. از جمله چیزهایی که در محدوده علم الهیات می‌گنجد، موضوعات زیر است:

- مطالعه در باب تعالیم کتاب مقدس؛

- تلاش برای فهم حقایق، در پرتو تعالیم مسیحی؛

- تحولات تاریخی در عبارات بیان کننده ایمان مسیحی در طی قرون؛

- توضیح آنچه تنها با عقل می‌توان درباره خدا دانست؛

- بیان معنای قداست مسیحی و راههای دست یافتن به آن؛

- بنیادهای اخلاقی و تاثیر عملی تعالیم مسیحیت در زندگی مسیحیان؛

شماری از واعظان پرشور، مناطق مختلف اروپا را زیریا گذاشتند و در همه جا اعلام کردند که هر مومنی می‌تواند با پرداخت مقداری پول به کلیسا خود را از مجازات بازخرید کند و نجات دهد. در این هنگام مارتین لوثر (م ۱۵۴۶) قیام کرد لوتر در صدد بود کلیسا را طبق تعالیم اصلی کتاب مقدس اصلاح کند دیری نیایید که با اختلاف پیدا کردن پیروان لوتر در برخی از امور مربوط به ایمان و چند دستگی آنان، حرکت اصلاح از هم پاشید و برخی از ایشان کلیساها را تاسیس کردند

ارزش و نقش دین در تجربه انسان و تبیین حقیقت می‌پردازد.

الهیات آزادیبخش

- این بحث تازه در الهیات بر این اساس استوار است که خدا می‌خواهد تمام ابعاد انسان نجات یابد نه فقط بعد روحی او؛ در این رشتہ سوالاتی به شرح زیر مطرح می‌شود:
- کتاب مقدس از مسیحیانی که بالشکالی از ستم و فشار روبه رو می‌شوند چه چیزی را می‌خواهد؟
- آیا مسیحیان حق یا وظیفه دارند که در نهضتها و سازمانهای آزادی بخشی که در مقابل رژیمها و دولتهای جبار قیام کرده‌اند شرکت کنند؟
- ارزش تحلیلهای مربوط به رژیمها و ساختارهای اجتماعی در ساختن باطن مسیحیان چیست؟
- آیا خشونت برای مسیحیان راه درستی است؟
-

الهیات پذیرش فرهنگها:

- خاستگاه این الهیات آن است که مسیحیان امروز، خود را در محیط‌های با فرهنگ‌های کاملاً متفاوت با یکدیگر می‌یابند. این رشتہ از الهیات رابطه بین رسالت مسیحی و فرهنگ را بررسی می‌کند. الهیات پذیرش فرهنگها به مسائلی به شرح زیر می‌پردازد:
- مسائل زیربنایی و مسائل روبنایی دین مسیحی چیست و آیا این مسائل که برای مسیحیت پیش آمده، از تحولات فرهنگی و تاریخی برخاسته است؟
- هنگامی که مسیحیان در جوامع مختلف درباره ایمان خود می‌اندیشند، افکار تازه آنان در مسیر بارور کردن همه جامعه مسیحی چیست؟

- رابطه میان کلیسای بومی (ملی) و کل جامعه مسیحی چیست؟

- برخورد رسالت مسیحی با هر فرهنگی به طور ویژه و با خصوصیات آن چگونه است؟ ارزش‌های سنتی و فرهنگی مورد تأیید مسیحیت کدام است و چیزی که باید در مقابل آن مقاومت کرد و آن را کنترل کدام؟

الف - فلسفه :

- الف - نخستین برخورد مسیحیت و فلسفه**
- مسیحیان نخستین با فلسفه برخوردی احتیاط‌آمیز داشتند و در برخی اوقات آن را کاملاً مردود می‌شمردند. علت این امر آن بود که از دیدگاه ایشان، فلسفه با دیانت بت پرستی یونانیان برابر بود و فلسفه را فقط نوعی بیان فکری از جهان بینی بت پرستی می‌دانستند. براین اساس، آنان احساس می‌کردند که اموختن علوم فلسفی یونان که در جهت مخالفت ایمان به خدای واحد قرار گرفته است، برای آنان روا نیست... اما در اسکندریه، فلسفه به عنوان کوششی بشری برای شناخت و تلاشی فراتر از اعتقادات دینی و آینهای مردم تلقی می‌شد. در زمان خود عیسی نیز فیلسوف یهودی بزرگ اسکندریه، فیلو (۲۰-۵۰ م.) به تفسیر اندیشه یهودی از زوایه متافیزیک افلاطون شهرت یافته بود. از این رو، تعجبی ندارد که اسکندریه نخستین مکانی باشد که در آن مسیحیان از اصطلاحات و مفاهیم فلسفه یونان برای بیان تعالیم مسیحی استفاده کرده باشند

در اسکندریه، فلسفه به عنوان کوششی بشمری برای شناخت و تلاشی فراتر از اعتقادات دینی و آینهای مردم تلقی می‌شود. در زمان خود عیسی نیز فیلسوف یهودی بزرگ اسکندریه، فیلو (۲۰-۵۰ م.) به تفسیر اندیشه یهودی از زوایه متافیزیک افلاطون شهرت یافته بود. از این رو، تعجبی ندارد که اسکندریه نخستین مکانی باشد که در آن مسیحیان از اصطلاحات و مفاهیم فلسفه یونان برای بیان تعالیم مسیحی استفاده کرده باشند

ز- الهیات ادبی (اخلاقی)

- این علم برای فهمیدن آن قسمت از تعالیم مسیحی که به دستورهای اخلاقی مربوط می‌شود، نلاش می‌کند. در این فن، تعالیم کتاب مقدس پیرامون اخلاق مطالعه می‌شود و با توضیح مبانی آن تعالیم، یک فرد مسیحی می‌تواند تعالیم یاد شده را بر همه مظاهر زندگی فردی و اجتماعی خویش تطبیق دهد و اجرا نماید. براین اساس، الهیات ادبی به تعیین بنیادهایی می‌پردازد که مسیحیان باید زندگی اخلاقی خویش را بر این استوار کنند. همچنین الهیات ادبی به بررسی مسائل نوظهوری می‌پردازد که به طور آشکار در کتاب مقدس نیامده است.

ح- الهیات شبانی

- الهیات شبانی در صدد یافتن بهترین شیوه‌ها برای اجرای رسالت مسیحی است تا از این راه بتواند جامعه‌های مسیحی واقعی به وجود آورد برای تأمین این امر مسائل زیر مورد توجه قرار می‌گیرد:
- تربیت مسیحی و تعالیم دینی ۲- اعلام رسالت مسیحی ۳- راهنمایی مسیحیانی که گرفتار مشکلات شده و نیاز به راهنمایی دارند ۴- شیوه‌های بنیانگذاری جوامع مسیحی ۵- مظاهر جامعه شناختی و انسان شناختی در زندگی مسیحی

ط - چند رشتہ تازه در علم الهیات

الهیات ادیان :

- این رشتہ رابطه مسیحیت با سایر ادیان را مورد بررسی قرار می‌دهد... در این علم سوالاتی از مقوله‌های زیر مطرح می‌شود:
- چگونه خداوند در جوامع دینی دیگر عمل می‌کند؟
 - چگونه خدای متعال یهودیان، مسلمانان و دیگران را نجات می‌دهد؟
 - آیا امکان دارد که در ادیان دیگر پیامبران و کتابهای مقدسی یافت شود؟

- موضع مسیحیان در قبال پیروان ادیان دیگر چگونه باید باشد؟

این رشتہ با علم مقایسه ادیان و تاریخ ادیان نقاوت دارد.

سه گانگی (توحید مسیحی)

یکی از اعتقادات اساسی مسیحیان
ایمان به خدای یکنائب. درک یگانگی
خدا در مسیحیت اهمیت زیادی دارد. و
هر تفسیری از سه گانگی ذات خدا که
وحدائیت او را مخدوش کند، از نظر
ایمان مسیحی مردود است

در تاریخ کلیسا، افراد و گروههایی یافت
شده‌اند که یگانگی خدا را انکار کرده و
به سه گانگی او قابل شده‌اند. ولی کلیسا
نظریه‌های آنان را مردود دانسته و
مخالف تعلیم مسیحی صحیح اعلام
کرده است....

غالباً، عهد جدید روح القدس را «روح
خدا» می‌نامد. مفهوم روح القدس در
مسیحیت با مفهوم آن در اسلام تفاوت
دارد. به نظر سنت مسیحی و کتابهای
قدس، روح القدس جبریل فرشته خدا
و آفریده‌ای از آفریدگان و جدای از خدا
نیست. به عقیده مسیحیان وی خود
خداست که در قلوب مردم و جهان
زیست می‌کند

کمال علم انسان

مسلم تصوف نکامل در قصایل مختلف، مانند محبت، تواضع و خدمت را
دلیل درستی تجربه تصوف می‌دانند.
براساس تصوف مسیحی، خدای سبحان به طور همزمان متعالی و
حاضر است. صوفیان مسیحی درست‌آنیش مفهوم ذوب شدن (وصل) در
خدا را انکار می‌کنند و تصوف مسیحی به دو گانگی وجود دارد وحدت روحانی
با خدا را به معنای اتحاد در محبت و اراده می‌داند که در آن جایی بین خالق
و مخلوق امری ثابت و مسلم است.

در این مبحث بخش‌های زیر وجود دارد.

- آغاز نهضت رهبانی - هنریکاسم - صوفیان قرون میانه غرب -
- فرانسیس اسپیری - صوفیان اسپانیایی - یوحنا صلیب - ترزای اویلی -
- ایگناتیوس دولوپولا تصوف در سنت پروتستان.

ندارد که اسکندریه نخستین مکانی باشد که در آن مسیحیان از اصطلاحات
و مفاهیم فلسفه یونان برای بیان تعالیم مسیحی استفاده کرده باشند.

از این قسمت به بعد مؤلف به اختصار به مباحث زیر پرداخته است.
افلاطونیان مسیحی نخستین - نوافلاطونی مسیحی - فلسفه اصحاب
مدرسه تاثیر فیلسوفان مسلمان - کشف مجدد ارسسطو - توماس اکویناس و
تومیسم ارسطویی

۳- حیات روحانی و تصوف :

الف - تصوف در سنت مسیحی:

در مقام تعریف می‌توان گفت: تصوف شناخت مستقیم خداست که در
زندگی این جهانی از راه تجربه دینی فردی برای انسان حاصل می‌شود.
تصوف عبادتی است که بر دو اصل استوار می‌شود: نخست، اوقات اندکی
که برای انسان احسان «تماس» الهی دست می‌دهد؛ و دوم، اتحاد
پیوسته‌ای با خدا که گاهی آن را «ازدواج روحانی» می‌نامند. همه پیروان